

Nr 185.

Av herr **Eriksson** i Sandby **m. fl.**, om ökat anslag till undervisnings- och upplysningsverksamhet på arbetarskyddets område.

Inom jordbruket med binäringar har ända tills för två år sedan någon egentlig upplysningsverksamhet om arbetarskydd och brandförsvar ej bedrivits av de organisationer som finnas inom jordbruksnäringen. I samband med den nu gällande arbetarskyddslagens utformning började emellertid ett påtagligt intresse för arbetarskyddsfrågorna att göra sig gällande. Detta intresse får säkerligen ses mot bakgrunden dels av de skärpta bestämmelser, som signalerades i samband med arbetarskyddslagens tillkomst, men kanske i ännu högre grad genom olycksfallsfrekvensens enorma stegring inom jordbruket. Denna stegring belyses genom det faktum, att jordbruket med binäringar har flera olycksfall per årsarbetare än metallindustrin och att jordbruket är en av de mera riskfyllda näringsgrenarna.

På ett beräknat antal av 640 000 årsarbetare, som sysselsätts i jordbruket, motsvarar olycksfallsfrekvensen 20 000 årsarbetares ständiga bortovaro från arbetet till följd av olycksfall. Den totala förlusten i form av förlorad arbetsförtjänst kan beräknas till 90 milj. kr. Orsakerna till detta stora arbetarskyddsproblem äro förvisso många. En av orsakerna till den höga olycksfallsfrekvensen kan man dock antaga ligger i den omständigheten, att mycket bristfällig upplysning om arbetarskyddsfrågorna meddelats den i jordbruket sysselsatta arbetskraften. För att avhjälpa de största bristerna i detta hänseende startades i januari 1948 ett samarbetsorgan, Jordbrukets skyddspropaganda, till vilket äro anslutna samtliga organisationer inom jordbruksnäringen, både de som företråda företagarna och arbetarna. Jordbrukets skyddspropaganda har bedrivit sin verksamhet i intim samverkan med den statliga myndigheten på området och har under de två år, som förflutit från starten, bland annat utarbetat en handbok om arbetarskydd och brandförsvar samt korrespondenskurs i samma ämne. Vidare har ett större antal kurser hållits, varjämte föreläsare har bekostats vid möten anordnade av de anslutna organisationerna. En bildserie har iordningställts, och dessutom har tidningspressen furnerats med propagandamaterial och artiklar om jordbrukets arbetarskyddsfrågor och brandskydd. De ekonomiska medel, som Jordbrukets skyddspropaganda haft till förfogande, äro i huvudsak vad som influtit från de anslutna organisationerna. Därjämte har i statsmedel uppburits ett årligt anslag av 10 000 kronor. Då Jordbrukets skyddspropaganda i sin verksamhet vänder sig till

alla i jordbruket sysselsatta, med ett beräknat antal av 640 000 sysselsatta årsarbetare, finnes det stora behov av upplysning. Då därtill kommer, såsom vi tidigare anført, att upplysning förut endast kunnat bedrivas i mycket liten omfattning, förefinnes ett stort behov av en allsidig upplysningsverksamhet. De begränsade ekonomiska resurser, som Jordbrukets skyddspropaganda förfogar över, tillåta inte en sådan önskvärd utvidgning. Därest större ekonomiska resurser kunde erhållas, finns det, enligt vad erfarenheten från de två årens verksamhet vittnar om, goda möjligheter till en sådan erforderlig utvidgning. Därigenom kan man räkna med en väsentlig lättnad för arbetarskyddsstyrelsen, varför ett förhöjt anslag ej behöver medföra nämnvärt ökade utgifter för statsverket.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas därför,

att anslaget till undervisnings- och upplysningsverksamhet på arbetarskyddets område (femte huvudtiteln rubrik E. punkt 13) höjes med 10 000 kronor samt att beloppet tillföres Jordbrukets skyddspropaganda såsom ökat anslag till dess upplysningsverksamhet.

Stockholm den 25 januari 1950.

Eskil Eriksson
i Sandby.

Gösta Netzén.

Sven Persson
i Appuna.

Axel Landgren.

G. E. Holm.
